Dosarul nr. 2ac-91/2023
2-22099162-02-2ac-09022023
Judecătoria Chişinău sediul Centru judecător Ciprian Valah

D E C I Z I E

29 noiembrie 2023 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Viorica Mihaila şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică apelul declarat de avocatul ***** în interesele SC ”*****” SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”*****” în proces de insolvabilitate împotriva SRL ”*****” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecare a cauzei,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 08 noiembrie 2022,

c o n s t a t ă :

La data de 08 iulie 2022, SRL „*****” a înaintat în judecată prezenta acțiune împotriva pârâtului SRL „*****” solicitînd încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime totală de 292953,25 lei, cheltuielile de judecată privind taxa de stat 8788,59 lei și de corespondență 10,95 lei.

În fapt, reclamantul menționează că prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) nr.2i-120/2018 din 30.11.2018, s-a intentat procedura de insolvabilitate față de reclamant, fiind desemnat administratorul insolvabilității *****, care în rezultatul exercitării atribuțiilor de serviciu, analizând datele contabile ale SRL „*****” a depistat că pârâtul are o datorie față de reclamant în mărime de 292.953,25 lei.

Reclamantul menționează că a transmis pârâtului în arendă mai multe bunuri, contra plată, conform facturilor fiscale: nr.IY0139697 din 31.12.2018; nr.IY0139702 din 30.04.2019; nr.IY0139706 din 30.06.2019, nr.IY0139710 din 31.07.2019, nr.EAA000839879 din 05.09.2019-31.08.2019, nr.EAA001423318 din 05.12.2019-30.11.2019, nr. EAA001541052 din 23.12.2019-20.12.2019, iar potrivit Actului de verificare al decontărilor reciproce pentru perioada 01.12.2018-19.05.2022, rezultă că datoria pârâtului față de reclamant constituie 292.953,25 lei.

Mai menționează că, și-a onorat obligațiile din facturile fiscale indicate, însă pârâtul nu și-a onorat obligațiile asumate privind achitarea integrală a plăților, respectiv în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului a expediat pârâtului reclamație la 01.06.2022, fiind recepționată la 03.06.2020, însă fără rezultat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 08 noiembrie 2022, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „*****” s-a admis parțial. S-a încasat de la SRL „*****”, în beneficiul SRL „*****”, datoria la bunuri și produse arendate în mărime de 292953,25 (două sute nouăzeci și două mii nouă sute cincizeci și trei, 25) lei. În rest, pretențiile în partea încasării cheltuielilor de corespondență extrajudiciare în mărime de 10,95 lei s-au respins ca neîntemeiate. S-a încasat de la SRL „*****” în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 8788,59 lei.

La data de 02 decembrie 2022, avocatul Pavlov Victor în interesele SRL „**”, a depus cerere de apel***, prin care a solicitat casarea integrală hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea cererii de apel a invocat că, în motivarea acțiunii reclamanta a invocat că a transmis pârâtului în arendă mai multe mărfuri contra plată, conform facturilor fiscale: nr. IY0139697 din 31.12.2018; nr. IY0139702 din 30.04.2019; nr. IY0139706 din 30.06.2019, nr. IY0139710 din 31.07.2019, nr. EAA0008 3987 9 din 05.09.2019-31.08.2019, nr. EAA001423318 din 05.12.2019-30.11.2019, nr. EAA001541052 din 23.12.2019-20.12.2019, iar potrivit Actului de verificare al decontărilor reciproce pentru perioada 01.12.2018-19.05.2022, rezultă că datoria pârâtului faţă de reclamant constituie 292.953,25 lei. A mai indicat în acțiune că reclamantul şi-a onorat obligaţiile din facturile fiscale precitate, însă pârâtul nu şi-au onorat obligaţiile asumate privind achitarea integrală a plăţilor, respectiv în vederea soluţionării extrajudiciare a litigiului a expediat pârâtului reclamaţie la 01.06.2022, fiind recepţionată la 03.06.2020, însă fără rezultat.

Relevă că în realitate reclamantul nu a reflectat întregul raport între părţi care atestă faptul că, în realitate SRL „*****” avea o datorie faţă de SRL „*****” şi doar prin arendarea utilajului indicat în facturi ei au putut să-şi recupereze datoria formată, or situația financiară a reclamantului deja arăta o situație precară. După cum este indicat în acțiune, drept perioadă de reper a fost indicată începând cu data de 01.12.2018, însă pentru o reflectare corectă şi reală a realităţii urma a fi luat drept dată de reper 01.01.2018. Astfel, potrivit actului de verificare, soldul iniţial la 01.01.2018 constituia - 2.626,74 lei.

Menționează că, potrivit facturilor fiscale EUI000761628 din 17.01.2018, LB0453057 din 30.03.2018, LB0453063 din 01.08.2018, EUJ000636239 din 16.08.2018, LB0453064 din 17.05.2018, SRL „*****”, în calitate de Beneficiar, a beneficiat de la SRL „*****” de servicii de transport, în valoare de 261.108,81 lei. Urmare a neexecutării de către SRL „*****” a obligației de plată în termenul stabilit, aceasta a format, conform situației existente la 13.12.2018 o datorie în mărime de

258.482,07. În aceste circumstanțe SRL „*****” urma să achite suma restantă de 258.482,07 lei în termenul stabilit prin comun acord.

Specifică că în realitate, prin transmiterea în arendă a bunurilor nominalizate în facturi a avut loc o stingere a datoriei SRL „*****” faţă de S.R.L. „*****”.

Precizează că, prin admiterea acțiunii în formula prezentată de reclamantă/intimată s-a admis o dublă încasare a datoriei, adică o îmbogățire fără justă cauză. Mai mult, reclamanta/intimată în acțiunea sa indică precum că prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Teleneşti) nr. 2i-120/2018 din 30.11.2018, s-a intentat procedura de insolvabilitate faţă de reclamant, fiind desemnat administratorul insolvabilităţii *****, care în rezultatul exercitării atribuţiilor de serviciu, analizând datele contabile ale SRL „*****” a depistat că pârâtul are o datorie faţă de reclamant în mărime de 292.953,25 lei.

Comunică că, potrivit hotărârii nominalizate s-a ridicat dreptul de administrare a debitorului SRL „*****” cu desemnarea în funcţie de administrator pe *****. Pe o parte din facturile anexate la acțiunea inițială este aplicată ștampila şi semnătura SRL „*****”, iar o parte sunt semnate cu semnătura digitală, totodată menționează că toate facturile au fost eliberate după data de 30.11.2018. Astfel, dacă administratorul *****, recunoaște legalitatea acestor facturi şi consideră că întrunesc toate exigențele legale de a solicita în baza lor încasarea datoriei, atunci cu siguranță urmează a fi luat în calcul situația reală stabilită anterior intentării procedurii de insolvabilitate, adică existența datoriei față de apelantul/pârât şi compensarea ei cu creanțele invocate.

Consideră că prin prisma prevederilor art. 74-75 a Legii insolvabilităţii, aceste facturi urmează a fi declarate nule, fără a produce efecte juridice între părţi, ca fiind semnate de o persoană lipsită de împuterniciri, or nu poate fi admisă o dublă argumentare a unuia şi aceluiaşi fapt juridic, dar de ajuns la soluţii diferite.

Consideră că instanța de fond a admis mai multe încălcări care fac imposibilă menținerea hotărârii.

La data de 06 septembrie 2023 reprezentantul intimatului SRL ”*****”, avocatul Doga Cristina a prezentat referința asupra apelului declarat, în care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărîrii atacate.

A indicat în referință, că situația faptică de formare a datoriei, de către reprezentantul apelantului este interpretată eronat. Facturile fiscale nr.EUI000761628 din 17.01.2018, nr.LB0453057 din 30.03.2018, nr. LB0453063 din 01.08.2018, nr.EUJ000636239 din 16.08.2018, nr..LB0453064 din 17.05.2018, prezentate de către reprezentantul apelantului în susținerea poziției sale, sunt eliberate pînă la data de 30.11.2018, cînd prin hotărîrea Judecătoriei Orhei sediul Telenești a fost admisă cererea introductivă a debitorului SRL ”*****” și cererile de alăturare a creditorilor SRL ”*****”, SRL ”*****” și SRL ”*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”*****”, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procedura de insolvabilitate în privința SRL ”*****”.

Mai indică, că în cererea introductivă din 28.09.2018 depusă de SRL ”*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate, a fost inclusă și creanța creditorului SRL ”*****” în mărime de 258482,07 lei, creanță care a fost inclusă ulterior în tabelul definitiv al creanțelor.

Atenționează, la fel, că la data de 13.01.2022 a fost încheiat contractul de cesiune a creanței, prin care, cedentul SRL ”*****” a cedat cesionarului ***** toate drepturile sale de creditor pe care le are față de debitor ce reies din tabelul definitiv al creanțelor în privința SRL ”*****”.

La 18.01.2022 reprezentantul creditorului ***** a depus o cerere către administratorul insolvabilității SRL ”*****” prin care a solicitat subrogarea în drepturi cu înscrierea creditorului cesionar în tabelul creanțelor precum și cu informarea ulterioară a instanței de insolvabilitate.

Ulterior, creanța cesionată de SRL ”*****” cesionarului ***** a fost inclusă în tabelul definitiv, consolidat, actualizat al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL ”*****”, conform situației din 07.06.2022.

În atare circumstanțe, consideră, că SRL ”*****” nu mai deține creanța în mărime de 258482,07 lei față de SRL ”*****”, dar din contra, SRL ”*****” urmează să achite în contul intimatei datoria în mărime de 292953,25 lei.

Mai invocă reprezentantul intimatei, că nu pot fi reținute afirmațiile apelantei precum că prin transmiterea în arendă a bunurilor nominalizate în facturi a avut loc o stingere a datoriei SRL ”*****” față de SRL ”*****”, or, după cum s-a menționat, intimata nu are datorii față de apelantă. Mai mult, cu referire la prevederile art.976 Cod civil menționează că, compensarea creanțelor produce efecte doar în cazul cînd a fost încheiat un contract în acest sens, or, între apelantă și intimată un asemenea contract nu a fost încheiat, nu a fost expediată o declarație de compensare, faptul compensării fiind menționat doar în cererea de apel.

A mai menționat reprezentantul intimatei, că nu pot fi reținute nici afirmațiile apelantei cu privire la declararea nulității facturilor puse la baza cererii de chemare în judecată din motiv că au fost semnate de persoană care nu are împuterniciri.

În acest sens menționează, că activitatea debitorului insolvabil nu este sistată, iar ridicarea dreptului de administrare a debitorului și înlocvcuirea acestuia cu administratorul provizoriu numit de către instanța de insolvabilitate nu lipsesc angajații de dreptulrile și obligațiile pe care le dețin în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu. Facturile au fost semnate digital de către contabil și de către directorul comercial, dar nu de administratorul ***** ale cărei drepturi de administrare au fost retrase.

Solicită respingerea cererii de apel și menținerea hotărîrii.

În şedinţa instanţei de apel, reprezentantul apelantului SC ”*****” SRL, avocatul ***** a susținut cerea de apel și a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărîrii instanței de fond și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentantul intimatului SRL ”*****”, avocatul Doga Cristina a pledat pentru respingerea apelului și menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond, susținînd argumentele invocate în referință.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă termenul de declarare a apelului este de 30 de zile calculat din data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil consideră apelul declarat de SC ”*****” SRL, împotriva hotărârii primei instanțe depuse în termen, în situația în care, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost pronunțată la 08 noiembrie 2022, iar cererea de apel a fost declarată la 02 decembrie 2022.

Audiind opinia reprezentanților prezenți la proces, analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel și a materialelor din dosar, Colegiul civil consideră că apelul declarat de SC ”*****” SRL este neîntemeiat și urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multi aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) Cod de procedură civilă instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanţe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Materialele cauzei denotă că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) nr.2i-120/2018 din 30.11.2018, s-a intentat procedura de insolvabilitate față de SRL ”*****”, fiind desemnat administratorul insolvabilității *****.

În rezultatul exercitării atribuțiilor de serviciu, analizând datele contabile ale SRL „*****” administratorul insolvabilității ***** a depistat că SC ”*****” SRL are o datorie față de reclamant SRL ”*****” în mărime de 292.953,25 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale: nr.IY0139697 din 31.12.2018; nr.IY0139702 din 30.04.2019; nr.IY0139706 din 30.06.2019, nr.IY0139710 din 31.07.2019, nr.EAA000839879 din 05.09.2019-31.08.2019, nr.EAA001423318 din 05.12.2019- 30.11.2019, nr. EAA001541052 din 23.12.2019-20.12.2019. Acest fapt se denotă și prin Actului de verificare al decontărilor reciproce pentru perioada 01.12.2018-19.05.2022, din care rezultă că datoria pârâtului față de reclamant constituie 292.953,25 lei.

În vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, reclamantul SRL ”*****” a expediat pârâtului reclamație la 01.06.2022, fiind recepționată la 03.06.2020, însă fără nici un rezultat.

Invocând că SRL ”*****” și-a onorat obligațiile din facturile fiscale precitate, însă SC ”*****” SRL nu și-au onorat obligațiile asumate privind achitarea integrală a plăților, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea cauzei în fond, a conchis asupra temeiniciei acțiunii, hotărând admiterea parțială a acesteia și a dispus a încasa din contul SRL „*****”, în beneficiul SRL „*****”, datoria la bunuri și produse arendate în mărime de 292953,25 (două sute nouăzeci și două mii nouă sute cincizeci și trei, 25) lei. S-a respins acțiunea ca neîntemeiată în partea încasării cheltuielilor de corespondență extrajudiciare în mărime de 10,95 lei. S-a încasat de la SRL „*****” în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 8788,59 lei.

Colegiul civil, analizând situația de fapt din speță, în raport cu probele anexate la dosar și argumentele aduse în instanța de apel, consideră că soluția primei instanțe este una legală și întemeiată, aceasta urmând a fi menținută fără modificări, ținând cont de următoarele circumstanțe.

Instanța de apel va raporta circumstanțele cauzei la normele de drept relevante speței, pe care le va aplica în redacția în vigoare până la 01 martie 2019. Or, conform articolului 7 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Potrivit art. 512 alin. (l) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 514 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii. Iar, art. 572 alin. (1) şi (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor art. 572 alin.(1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Colegiul notează că, din materialul probator administrat în speță se atestă indubitabil că SRL ”*****” și-a îndeplinit obligațiunile contractuale, pe când SC ”*****” SRL nu și-a executat integral obligațiile contractuale asumate, fapt ce se confirmă cert atât prin actul de verificare a decontărilor reciproce pe perioada de la 01.12.2018 până la 19.05.2022 între S.R.L. „*****” şi S.R.L. „*****”, anexat de reclamant la cererea de chemare în judecată, cît şi prin actul de verificare a decontărilor reciproce din 27.02.2023, între S.R.L. „*****” şi S.R.L. „*****”, anexat de către apelant la cererea de apel de unde se observă că raporturile juridice între părți au o anumită continuitate în timp.

Colegiul notează că, potrivit suportului probatoriu se atestă că creanța pe care o are S.R.L. „*****” faţă de S.R.L. „*****” este una certă, lichidă şi exigibilă, confirmată prin facturile fiscale: nr.IYOl39697 din 21.12.2018 în mărime de 114 000 lei, nr.IYOl39702 din 30.04.2019 în mărime de 112 250 lei, nr.IYOl39706 din 30.06.2019 în mărime de 15770 lei, nr.IYOl39710 din 31.07.2019 în mărime de 1515,25 lei, nr.EAA000839879 din 05.09.2019 - 31.08.2019 în mărime de 2490 lei, nr.EAAOO 1423318 din 05.12.2019 - 30.11.2019 în mărime de 63 600 lei, nr.EAAOO 1541052 din 23.12.2019 - 209.12.2019 în mărime de 54 100 lei.

Colegiul va respinge ca declarative argumentele apelantului prin care indică că au fost omise facturile fiscale conform cărora S.R.L. „*****” în calitate de beneficiar, a beneficiat de la S.R.L. „*****” de servicii de transport în valoare de 261 108,81 lei, iar la data de 13.12.2018, S.R.L. „*****” a acumulat o datorie în mărime de 258 482,07 lei.

Colegiul observă că facturile, la care face referire apelantul în susținerea poziției sale, sunt eliberate până la data de 30.11.2018, dată când a fost emisă hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Teleneşti nr.2i-120/2018, prin care a fost admisă cererea introductivă a debitorului S.R.L. „*****” şi cererile de alăturare a creditorilor S.R.L. „*****”, S.R.L. „*****„ şi S.R.L. „*****” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „*****”, s-a constatat insolvabilitatea şi s-a intentat procedura de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L. „*****”.

Astfel, în cererea introductivă din data de 28.09.2018, depusă de către administratorul debitorului S.R.L. „*****”, ***** privind intentarea insolvabilităţii a respectivului debitor, a fost inclusă şi creanţa creditorului S.R.L. „*****” în mărime de 258 482,07 lei, creanţă care a fost inclusă ulterior în tabelul definitiv al creanţelor faţă de debitorul insolvabil S.R.L. „*****”.

Totodată, Colegiul reține că la data de 13.01.2022 a fost încheiat contractul de cesiune a creanţei, prin care cedentul S.R.L. „*****” în persoana administratorului *****, a cedat cesionarului *****, toate drepturile sale de creditor pe care le are faţă de debitor ce reies din tabelul definitiv al creanţelor în privinţa S.R.L. „*****”, fapt confirmat prin contractul de cesiune a creanței din 13.01.2022, prezentat în instanța de apel.

În temeiul contractului menționat, la cererea cesionarului, în tabelul definitiv al creanțelor din 07.06.2022, a fost inclusă creanța cesionată după *****.

Prin urmare, SRL ”*****” nu mai deține o datorie față de SRL ”*****”.

Cu referire la argumentele apelantului în ce privește stingerea obligațiilor prin compensare, Colegiul atestaă, că nici aceste argumente nu pot fi reținute.

Astfel, după cum s-a menționat, dat fiind cesionării creanțel pe care o avea SRL ”*****”, SRKL ”*****” nu ami are datorie față de aceasta și, deci, nu poate fi vorba de o compensare.

Mai mult, în conformitate cu prevederile art.976 Cod civil Părţile pot conveni să stingă toate creanţele reciproce, prezente sau viitoare, prin compensare. Această compensare produce efecte din momentul încheierii contractului de compensare sau, în cazul obligaţiilor viitoare, din momentul cînd ambele vor fi născute.

Prin urmare, pentru a se putea pretinde că a avut loc o compensare, urmează a fi prezentată dovada acestui fapt, adică contractul de compensare.

În speță, apelantul nu a probat existența unui contract de compensare și, prin urmare, motivele invocate în acest sens nu pot fi reținute și sunt apreciate ca fiind declarative.

În lumina celor relatate Completul judiciar menționează că apelantul, exercitîndu-și calea de atac nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță, ci doar și-a manifestat dezacordul cu soluția dată de instanța de judecată, respectiv alegațiile invocate în lipsa unui suport probator nu pot fi reținute prin prisma art.385 CPC, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

În final, Colegiul civil respinge ca declarative și nefondate alegațiile apelantului asupra ilegalității și netemeiniciei hotărârii primei instanțe, referitoare la încălcarea normelor de drept material și asupra faptului precum că instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, or, soluția dată de prima instanță este legală și întemeiată, fiind adoptată în conformitate

cu normele de drept material și de drept procedural relevante, în baza aprecierii juste a materialului probator din dosar.

Instanța de apel accentuează că, în urma verificării legalității hotărîrii a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt, care au stat la baza admiterii integrale acțiunii, corect a aplicat legea materială, care reglementează litigiul dat și a făcut o justă concluzie cu privire la temeinicia cerințelor înaintate, dispunînd întemeiat și legal încasarea datoriei rezultate din darea în arendă a mai multor mărfuri.

Consecvent, reiterând dispozițiile art.94 Cod de procedură civilă, în legătură cu faptul că apelul declarant de către SRL ”*****” urmează a fi respins, instanța respinge și cerința cu privire la încasarea din contul SRL ”*****” a tuturor cheltuielilor de judecată.

Avînd în vedere că soluția dată de instanța de fond este una corectă, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice, cu trimitere atît la probele administrate, cît şi dispozițiile legale aplicabile la caz, Colegiul conchide a respinge apelul declarat de avocatul ***** în interesele SRL ”*****” și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 08 noiembrie 2022.

în conformitate cu prevederile art. art. 385 lit.a) și 389- 390 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge apelul declarat de avocatul ***** în interesele SRL ”*****”.

Menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 08 noiembrie 2022 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată SRL ”*****” în proces de insolvabilitate împotriva SRL ”*****” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecare a cauzei.

Decizia este definitivă şi executorie din data adoptării, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
judecătorul **Ana Panov**

Judecător **Viorica Mihaila**

Judecător **Angela Braga**